

OSMANELİNDE DOĞA AMAÇLI EĞİTİM

TÜBİTAK 4004 – Doğa Eğitimi ve Bilim Okulları Projesi
<http://www.osmanelidae.net>

Köy Röportajları

28 Ağustos - 4 Eylül 2015 Eğitim Dönemi

Geyik Obası

Yaşar GÜNGÖR amca ile tanıştık. Büyükbaş hayvan besliyormuş. Ahırlar ayrı olmuş. Esas geliri kavun, karpuz, domates. Zamanında ipek böcekçiliği yapmış. Daha sonra para kazanamamış, bırakmışlar. Bin nüfusluymuş köy ama göçten sonra 600'e düşmüş. Üretimde harcanan para kendini karşılamıyor. Kendi çapında iş yaptığından teşvik alamıyor. Yani teşvik yetmiyor. Tarımdan çokan sıkıntılardan ötürü köy dağılmış, 7 kuruşa karpuz veriyorlarmış, zarar ediyor çiftçi.

Emekli olanlardan geri döne nadir diyor. En çok geçim sıkıntısı var. Belediyeden kimse köylüyü dinlemeye gelmemiş. Osmaneli'nin en uzak köyü burası. Fazla soğuk yok. Yazın çalışıyorlar, kışın yiyorlar, Binalar ipek böcekçiliği için imar edilmiş. Sentetik ipek böcekçiliği yapanlar yüzünden batmışlar. İpek böcekçiliğini nasıl yaptıklarını anlattı. Devlet kaldırım, içme suyu getirdi. 15-20 binlik mazot harcıyor yıllık. Porsuk, domuz zarar veriyor. Domuzları kaçırmak için güneş enerjisi lambası kullanıyorlar. Şarjlı elektrik lambaları kullanıyorlar. Eskiden düğünleri cumadan pazartesiye kadar olmuş. Yemek verilirmiş. Eşi 63 yaşında hala tarlada çalışıyor.

Meyve olmuyor (sıcak iklimden ötürü). Çiçekler erken açıyor, don vuruyor. Gençlerin çoğu üniversitede okuyor. Köyün okulu yok. İnsanlar asgari ücretle fabrikalarda çalışıyor. Gelir dzeyi düşünce kız alıp vermiyorlar. Sulama için Göynük Deresi'nden faydalanıyorlar, dere arada bir kuruyor. Tarım ilaçları kullanılıyor. Domateslere haftada iki defa ilaç vermelerine rağmen kurt bırakmış. Bu sene halciler bile zarar etmiş. Kendi ürünlerini yiyorlar. İlaç bile atsalar yiyorlar. Su kavgası yok. Tahılları eskiden üretirken şimdi marketten alıyorlar. Hayata 5-6 gibi başlıyorlar. Köyünden hiç gitmek istemiyor. 2000'e kadar çok iyi para kazanmışlar.